

армия отъ 36 баталиона, 30 ескадрона и 186 топа, макаръ и значително по-слаба отъ оная на Османъ-паша.*

Тая армия на 18-й юлий се разпрѣдѣли на три отряда: 1) дѣснофланговъ, подъ командата на генералъ Веняминава, 2) лѣвофланговъ—подъ командата на княза Шаховской и 3) краенъ лѣвофланговъ—подъ командата на генералъ Скобелевъ, и още въ 9 часа сутриньта открива друженъ артилерийски огънь срѣщу неприятеля. Османъ-паша веднага почна да отговаря настървено на насочената срѣщу него топовна стрѣлба.

Гжсти кълба димъ и оглушителенъ трясъкъ отъ орждия покриха околноститѣ на Плѣвенъ и траяха непрѣкъснато до 2 часа слѣдъ обѣдъ. Около това врѣме атаката се подготви окончателно и отрядитѣ едноврѣменно захванаха да настѣпватъ къмъ убийствения артилерийски огънь, къмъ който се присѣдини страшния пушеченъ гърмежъ. Бойното поле се прѣвѣрна въ единъ огнедишащъ вулканъ, изригващъ на всички страни огнена лава отъ смъртоносенъ свинець . . . . Прѣди всички генералъ Скобелевъ, възседналъ на бѣлъ конь, на чело на своя храбъръ, макаръ и малоброенъ отрядъ, насили крайното лѣво крило на турцитѣ, завладѣ височинитѣ около село Кришина и стремително се доближи на 150 метра до стѣнитѣ на Плѣвенъ. Князъ Шаховский слѣдъ това зае селото Радишево и подъ прикритието на Скобелевата артилерия, изпѣди защитницитѣ на Плѣвенъ отъ първитѣ редове на тѣхнитѣ траншеи, като се спрѣ почти при окопитѣ на главнитѣ укрѣпления на Османъ-пашовата позиция. Най-сетнѣ генералъ

* Ibidem, стр. 52.